

תמרורים

חגג ♦ את יום-הולדתו התשיעי ארוז נבון, בנו של נשיא המדינה הפורש. ארוז חגג את האירוע פעמיים; פעם במסיבה מיוחדת לילדי כיתתו, שהוזמנו לבית נשיא-ישראל, ופעם במסיבה סגורה לבני מישפחה קרובים.

יחגג ♦ השבוע את יום-הולדתו ה-52 מוכ"ל הפועל **יצחק אופק**. יום-הולדת יהיה כעיצומם של מישחקי כינוס הפועל שאופק הוא יושבראש המטה שלהם, והמסיבה תיערך בין התחרויות.

זכה ♦ בפרס הספרות הבינלאומי לשלום לשנת 1983 הסופר היהודי-אמריקאי עטור-הפרסים **אלי**

חוגג נבון שתי מסיבות

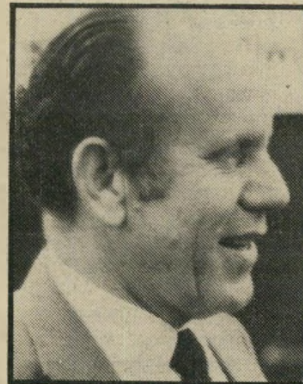
זיזל (54). הפרס בן 1500 הדולר, הניתן בעיר ליאו בבלגיה זו השנה ה-29 יוענק לוויזל ניצול השואה, על שני ספריו האחרונים הכתובים בצרפתית. את רעיון הפרס הגו קבוצת אזרחים בלגיים שהתנגדו בזמנו לכיבוש הנאצי.

פורש ♦ השבוע מתפקידו כנשיא החמישי של מדינת ישראל **יצחק נבון** (62), אחרי קארנציה אחת. נבון, הפורש מהתפקיד כיוזמתו, הודיע שהוא יכתוב ספרים. במיפלת העבודה כבר התארגנו תומכיו הממתנים לשובו לחיים הפוליטיים. במקומו יכנס למישכן **חיים הרצוג** (65), ח"כ העבודה לשעבר. רעיתו של הרצוג, **אורה**, מוכרת כזכות פעילות ציבורית ענפה.

נעצר ♦ בפקודת שופט ל-15 יום עורך-הדין התל-אביבי **אברהם חומיץ** (46). הוא חשוד בגניבה מלקוח, זיוף מיסמכים ומסירת המחאות ללא כיסוי. בין התיקים האחרונים שבהם טיפל פרשת זיופי כחירות בסניף חרות בבתיים.

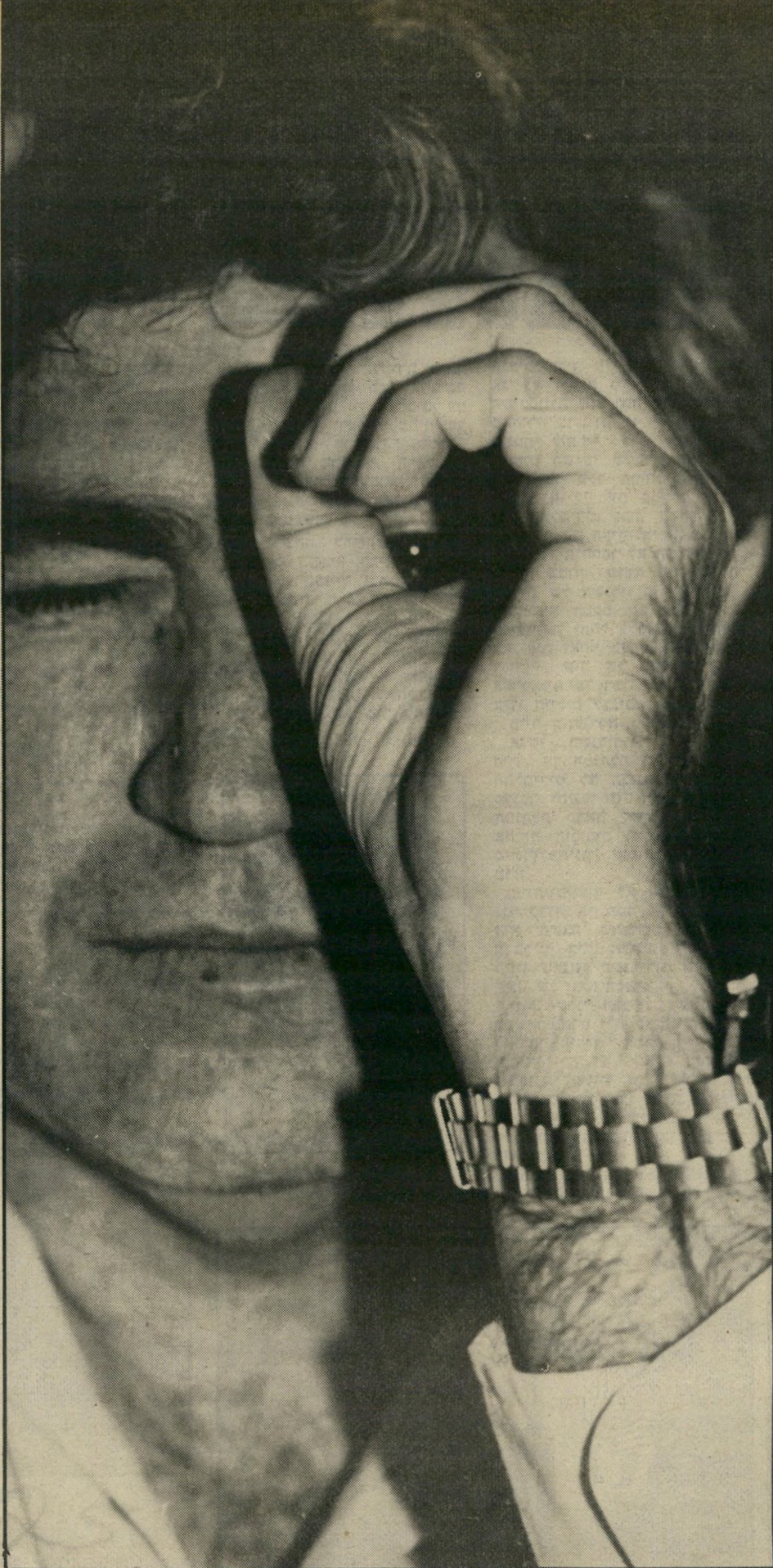
נפטר ♦ חבר בית-הדין הרבני הגדול הרב **רסאל עבו** (68). בן למישפחת רבנים ידועה. הוא מת ערב העברת ספר תורה מבית-הכנסת של מישפחתו בצפת להילולה שנערכה בל"ג בעומר במירון.

נפטר ♦ ראש תנועת הצופים ומייסדיה בארץ, הר"ד **אריה כרוך** (92). יותר מ-40 שנה הוא כיהן כראש תנועת הצופים, והיה גם מורה

חוגג אופק בין המשחקים

למתיטיקה בבית-הספר הריאלי בחיפה. הוא נחשב לצופה הקשיש ביותר בעולם.

המר תרגיל סחיטה

והוכיח כי גם כשמצבו הראשוני נראה קשה, הוא מצליח לשמור על מנהיגותו בין הצעירים.

לקיונות הכין המר לבן-מאיר גלולה מרה. על-פי ההסכם של המר עם בן-נתן, יורכבו מוסדות המפר"ל והגופים המייצגים אותה לפי מפתח של "אחד אחרי אחד". כלומר: אחרי כל אשכנזי יהיה איש עדות המיורת. משמעות הדבר היא, שיהורה בן-מאיר נדחק למקום השלישי בין הצעירים. גם אם יצליחו הצעירים לשמור על כוחם בבחירות הפנימיות במפר"ל, לא יוכל

הם כינסו את אנשי בני-ברק, את אנשי ירושלים ואת אנשי תל-אביב, והבטיחו את תמיכתם בהצעתו שלו. המר לא היה מוכן להניח לבן-מאיר לנצח, ולגרור אותו אל מחוץ למפר"ל, להרפתקה פוליטית שקשה לדעת מה סופה.

היתה זו הפעם הראשונה בתולדות קיומה של סיעת הצעירים במפר"ל, שבה התייצבו וכולון המר ויהודה בן-מאיר בפומבי זה מול זה. תחילה כישל בן-מאיר מאחורי גבו של המר "התמים" את ניסיון הפילוג. המר הצליח להפוך את ניסיון הפילוג — שהיה אמיתי — לקלף-סחיטה מצויין,

המר ישב על הבימה אחרים יושב בשורה הראשונה, ושיגר את מוכ"ל המפר"ל דני ורמוס לשאת את בשורתו. ורמוס החיזרו, בעל השיער הכהיר, הציע שהצעירים לא ישתתפו בבחירות, אך לא יודיעו על פילוג. היה ברור כי קבלת ההצעה הזאת היא צעד ראשון לקראת פילוג.

אחריו עלה על הבימה עסקי-בשכר אחר של הצעירים. זה היה נחום לנגנטל, יו"ר הדור הצעיר. כאשר התבונן בו המר, זכר בוודאי את רמתו שלו לפני 20 שנה: צעיר שמנמן קצת, בעל כלורית מתנפנפת מתחת לכיפה סרוגה, המרבר בהתלהבות רבה.

שיוכל לבוא אל הצעירים ולהציג מה שהושג כנצחון קטן — אבל לא יותר מזה.

המר התבונן בלנגנטל הצעיר, ונזכר במראהו שלו לפני 20 שנה

המר היה המצב כאשר הגיע וכולון המר אל כינוס-החירום הרחוק שערכו הצעירים בבית ציוני אמריקה. על-פני השטח נראה היה כי מצבו הוא בכי רע. משתתפי הכינוס היו 200 מעסקני סיעת הצעירים. שהועקו בקריאות טלפוניות. כמעט כולם היו בטוחים שהדרך לפילוג נסללה כבר, ושגם המר תומך בה. הם באו מוכנים לפילוג גם מבחינה פסיכולוגית.

המר היה הרובר הראשון. הוא התקשה מאוד להסביר את ההסכם שהושג עם בורג ועם בן-נתן. עיקרו של ההסכם: בבחירות ייבחרו רק 55% מחברי המוסדות הארציים של המפר"ל. 45% האחרים ימונו על-ידי ועדת-מינויים. שתוקם לצורך העניין הזה.

היתה זו הפעם הראשונה שאנשי סיעתו של שר-החינוך שמעו על ההסכם, ומן השאלות שצצו מן האולם ברור היה כי הוא אינו מוכן להם לגמרי, וגם אינו נראה להם.

המר ישב על הבימה אחרים יושב בשורה הראשונה, ושיגר את מוכ"ל המפר"ל דני ורמוס לשאת את בשורתו. ורמוס החיזרו, בעל השיער הכהיר, הציע שהצעירים לא ישתתפו בבחירות, אך לא יודיעו על פילוג. היה ברור כי קבלת ההצעה הזאת היא צעד ראשון לקראת פילוג.

אחריו עלה על הבימה עסקי-בשכר אחר של הצעירים. זה היה נחום לנגנטל, יו"ר הדור הצעיר. כאשר התבונן בו המר, זכר בוודאי את רמתו שלו לפני 20 שנה: צעיר שמנמן קצת, בעל כלורית מתנפנפת מתחת לכיפה סרוגה, המרבר בהתלהבות רבה.

לנגנטל חזר על דבריו ורמוס: בן-נתן הוא יריב נוקשה וקשוח מדי, ולצעירים אין סיכוי להתמודד בהצלחה נגד סיעת המיפנה בבחירות. המסקנה של לנגנטל היתה שונה מזו של ורמוס רק מבחינת הקצב: צריך לפרוש, הוא אמר.

„אם המר יגיד עליך שאתה תמים, סימן שהוא באמת תמים!“

ב והיאחר-זה עלו עשרות דוברים על הבימה. כמעט איש מהם לא תמך במנהיג הצעירים, וכולון המר. כמעט כולם היו בעד פילוג — מייד.

בן-מאיר נראה מרוצה מאוד. המר, שישב על הבימה, היה מודאג, אך לא מודאג יותר מדי. הוא האזין בחצי-חיוך לדוברים ששוב ושוב קראו לו "תמים", וטענו שבן-נתן ובורג הצליחו "לסכן" אותו ולסדר אותו.

בן-מאיר היה אחרון הרובים, לפני המר, שסיכם את הדין. "כולם אמרו שומר תמים, אבל אף אחד לא אמר שאני תמים", אמר בן-מאיר, "אולי המר יגיד עליי שאני תמים, אני לא יודע". הוסיף בן-מאיר, ומישו מהקהל קרא לו: "אם המר יגיד עליך שאתה תמים, סימן שהוא באמת תמים!"

אך המר, התברר, לא היה תמים. בשעה שהנאומים על הבימה נמשכו, ניהלו אנשי ישיבות מאחורי הקלעים.